Lietas Nr. C69180221
Lietas arhīva Nr. C-1802-21/34
ECLI:LV:KURT:2021:0921.C69180221.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kurzemes rajona tiesa: tiesnesis I.Ķiploks
2021. gada 21. septembrī izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ prasībā vienkāršotajā procedūrā par naudas piedziņu pret /pers. B/.

Aprakstošā daļa

[1] 2021. gada 16. februārī Kurzemes rajona tiesā saņemts prasītājas /pers. A/ prasības pieteikums vienkāršotajā procedūrā par naudas piedziņu pret atbildētāju /pers. B/.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājai no 2006. gada 1. decembra līdz 2018. gada 1. februārim piederēja zemesgabals 9035 m^2 platībā Nosaukums A/ielā, Rīgā, kurš funkcionāli piesaistīts trijām dzīvojamām ēkām un skolai. Daļa no zemesgabala piesaistīta dzīvojamai ēkai /adrese/, kura platība ir 1048 m^2.

Dzīvokļa īpašums /adrese A/ laika periodā no 2007. gada 27. decembra līdz 2014. gada 5. augustam piederēja atbildētājam un atkal pieder no 2019. gada 13. jūnija. Tā kā atbildētāja dzīvokļa īpašums atrodas uz prasītājai piederošā zemesgabala, tad viņam ir pienākums maksāt zemes nomas maksu. Norādīts, ka strīdus periods, par ko prasītāja izvirza pretenzijas pret dzīvojamās mājas /adrese/, kopīpašniekiem, ir no 2012. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 1. februārim.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja zemes nomas maksas parādu 414,06 *euro*, nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 78,71 *euro*, valsts nodevu 73,95 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 *euro* un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 73,92 *euro*.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1071., 1402., 1519., 2120., 2123., 2124.pantu.

[1.2] 2021. gada 22. aprīlī tiesa saņemta prasītājas pārstāvja daļēja atteikšanās no prasības (lietas 109.-110. lapa), kurā atsakās no prasījuma par nekustamā īpašuma nodokļa kompensēšanu.

[2] 2021. gada 22. martā tiesa saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi (lietas 41.-46.lapa), kuros norādīts, ka prasību neatzīst.

Pirmkārt, nav norādīts laika periods, par kuru zemes nomaksas parāds 414,06 *euro* tiek pieprasīts.

Otrkārt, atbildētāja īpašuma tiesības uz dzīvokli Nr. /adrese A/ tika dzēstas 2014. gada 6. augustā, jo tika anulēts 2007. gada 13. decembra dāvinājuma līgums, atjaunojot īpašuma tiesības iepriekšējai dzīvokļa īpašniecei /pers. C/. Tā kā /pers. B/ īpašuma tiesības netika izbeigtas, bet anulētas, tad viņš laika periodā no 2007. gada 27. decembra līdz 2014. gada 6. augustam nav uzskatāms par šī dzīvokļa īpašnieku.

Treškārt, prasības pieteikums esot apzināti nepatiess un iesniegts ar mērķi atkārtoti saņemt jau saņemtos naudas līdzekļus, jo mājas /adrese/ apsaimniekotājs par dzīvokli Nr. /adrese A/ iekļāva arī zemes nomas maksu, kas godprātīgi samaksāta. SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2017. gada 10. februārī ar prasītāju noslēguši vienošanos pie 2010. gada 1. februāra zemes nomas līguma, kura h) punktā /pers. A/ apliecina, ka saņēmusi no mājas apsaimniekotāja nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumus par laika periodu no 2012. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim. Šīs vienošanās 4. punktā puses vienojās par nomas maksas kārtību 2017. gadā, kā arī SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" apņēmās iekasēt un samaksāt /pers. A/ zemes nomas maksu no 2012. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim 53231,21 *euro*.

Ceturtkārt, atbildētājs uzskata, ka prasībai iestājies noilgums. Prasība iesniegta 2021. gada 23. februārī un prasījumam piemērojams Komerclikuma 406. pantā noteiktais noilguma termiņš trīs gadi, jo prasītāja pielīdzināma individuālajam komersantam.

Piektkārt, atbildētājs atsaucas uz Kurzemes apgabaltiesas spriedumiem analoģiskās /pers. A/ prasībās.

[3] 2021. gada 15. aprīlī tiesa saņemta prasītājas pārstāvja atsauksme (lietas 81.-83. lapa), kurā noraidīti visi rakstveida paskaidrojumos norādītie iebildumi prasībai.

[4] Pamatojoties uz atbildētāja pieteikto lūgumu, ar Kurzemes rajona tiesas tiesneša 2021. gada 15. aprīļa lēmumu (lietas 104. lapa) lietā kā trešā persona atbildētāja pusē pieaicināta SIA "Rīgas namu pārvaldnieks".

[5] 2021. gada 17. maijā tiesa saņemti SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" rakstveida paskaidrojumi (lietas 116.-117. lapa), kuros cita starpā norādīts, ka prasītāja maldina tiesu par zemes nomas maksas maksājumiem par periodu no 2017. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 22. janvārim. Trešā persona ir veikusi dzīvojamās mājas kopīpašnieku samaksāto zemes nomas maksu par 2017. gadu un nomas maksas parādu par periodu no 2012. gada līdz 2016. gadam 3483,79 *euro* apmērā par prasītājai piederoša zemesgabala lietošanu. Rēķini par zemes nomas maksu par 2017. gadu un zemes nomas maksas parādu par periodu no 2012. gada līdz 2016. gadam izrakstīti /pers. C/ un viņa veikusi šo rēķinu apmaksu. Kopā /pers. C/ veikusi maksājumus 539,76 *euro*.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{26} pantu tiesa, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumos norādījis, ka vēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē. Kā pamatojums norādītas atbildētāja tiesības sniegt mutvārdu paskaidrojumus un uzdot jautājumus prasītājai tiesas sēdes laikā, jo prasības pieteikumā ir norādīti apzināti meli, kā arī atbildētājs lūdzis tiesu izprasīt papildu rakstveida paskaidrojumos, par kuriem viņam ir jābūt iespējai uzdot jautājumus prasītājai.

Civilprocesa likuma 250.^{26} panta pirmajā daļā noteikts, ka vienkāršotās procedūras lietas tiesa iztiesā tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst to par nepieciešamu. Tiesa, izvērtējot atbildētāja lūgumu par lietas izskatīšanu tiesas sēdē, atzīst, ka lietas iztiesāšana tiesas sēdē nav nepieciešama

Civilprocesa likuma 10. pantā noteikts, ka puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā. Sacīkste notiek, pusēm dodot paskaidrojumus, iesniedzot pierādījumus, tiesai adresētus pieteikumus, piedaloties liecinieku un ekspertu nopratināšanā, citu pierādījumu pārbaudē un novērtēšanā, piedaloties tiesu debatēs un veicot citas procesuālās darbības šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesību doktrīnā atzīts, ka pušu sacīkste civilprocesā ir prasības tiesvedības pamatprincips civillietās, saskaņā ar kuru katra puse pierāda tiesai savu prasījumu, pretprasījumu un iebildumu pamatotību (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28. nodaļa). Otrais papildinātais izdevums.*

Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 62. lpp.).

Minētais pamatprincips nozīmē to, ka strīdu tiesa izspriež tikai uz to pierādījumu pamata, kuras iesniegušas puses, tomēr ar atrunu, ka pēc puses lūguma tiesa izprasa pierādījumus, kurus lietas dalībniekam nav iespējams saņemt (Civilprocesa likuma 93. pants) (*sk. A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Mācību līdzeklis tiesību zinātņu studentiem. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 59. lpp.*).

Savukārt judikatūrā ir nostiprinājusies atziņa, ka tiesas uzdevums, izšķirot ikvienu strīdu, ir detalizēti izvērtēt, vai prasītāja norādītie apstākļi, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā, guvuši apstiprinājumu, un kādas juridiskās sekas piemērojamās materiālo tiesību normas sastāvs saista ar lietas iztiesāšanas gaitā noskaidrotiem faktiem (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 17. maija spriedumu lietā Nr. SKC-315/2017, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 30. jūnija spriedumu lietā Nr. SKC-221/2017 Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 24. augusta spriedumu lietā Nr. SKC-211/2017*).

Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā, izskatot lietu rakstveida procesā, netiek pārkāpts minētajā tiesību normā noteiktais sacīkstes princips, jo tiesa ir veikusi visas Civilprocesa likumā paredzētās procesuālās darbības, lai nodrošinātu atbildētājam iespēju sniegt iebildumus un pierādījumus. Atbildētājam, nosūtot prasības pieteikumu, izskaidrotas Civilprocesa likuma 74. pantā noteiktās tiesības (lietas 37. lapa). Līdz ar to atbildētājam netika liegtas iespējas pirms lietas izskatīšanas iesniegt rakstveida visus iebildumus par prasību.

Tiesa nekonstatē tādu pierādījumu trūkumu, kas būtu novēršams, izskatot lietu tiesas sēdē. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka, neskatoties uz atbildētāja rakstveida paskaidrojumos pieteikto lūgumu, lieta izskatāma rakstveida procesā, jo lietā esošie rakstveida pierādījumi ir pietiekami strīda izšķiršanai.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma.

Nav strīda, ka prasītāja zemi /adrese/, nav ieguvusi zemes reformas gaitā, bet ieguvusi privāttiesiska darījuma rezultātā. Prasītājai nostiprinātas īpašuma tiesības uz šo zemes īpašumu 2006. gada 1. decembrī, īpašuma tiesību nostiprināšanas pamats – 2006. gada 1. septembra pirkuma līgums (lietas 59. lapa). Tātad lietā nodibināts, ka prasītāja iegādājās zemes īpašumu darījuma (pirkuma) ceļā un viņai kopš īpašuma iegādes brīža bija zināms, ka uz zemes īpašuma atrodas īpašniekamnbsp; nepiederošas būves, kas norāda uz vēlēšanos gūt sistemātisku ekonomisko labumu, jo zemes piespiedu nomas attiecību raksturs norāda uz to, ka zemes īpašniekam tiek garantēts stabils ienākums ilgterminā.

Komercreģistrā kā individuālais komersants prasītāja nav reģistrēta.

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija lietās Nr. C30628817, Nr. C30627517 atzinusi, ka apstāklim, ka prasītāja kā fiziska persona nav reģistrējusies kā individuālais komersants nav būtiskas nozīmes, jo no lietā nodibinātajiem apstākļiem izriet, ka prasītājai bija nodoms – gūt garantētus ienākumus par zemes lietošanu, kuru viņa realizē ar aktīvām darbībām, ceļot prasības dažādās Latvijas tiesās.

Komerclikuma 1. panta trešā daļa paredz, ka saimnieciskā darbība ir jebkura sistemātiska, patstāvīga darbība par atlīdzību. Savukārt Komerclikuma 406. pantā noteikts triju gadu noilgums prasības celšanai.

Tā kā prasība par zemes nomas maksas parādu, kas radies no 2012. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 1. februārim, celta 2021. gada 16. februārī, tad tiesa uzskata, ka ir iestājies noilgums un prasība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civillikuma 2124. panta, Komerclikuma 1., 406. pantu, Civilprocesa likuma 8., 10., 93., 97., 189.-193. pantu, 194. panta pirmās daļas 3. punktu un otro daļu, 250.^{25}, 250. ^{26}, 250.^{27} pantu, tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt prasību.

Spriedumu lietas dalībnieki var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai 20(divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, t.i., no 2021. gada 21. septembra, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440. ^{2}pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, apelācijas sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnesis I.Ķiploks